

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครูที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

Self-Practice toward Professional Ethics of Administrators and Teachers Affecting School
Effectiveness under the Office of Nakhon Phanom Educational Service Area 2

นันทิยา พรหมจันทร์*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมณา สุวรรณไตรย์**

ดร.สุรพล บุญมีทองอยู่***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาระดับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครูและประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2) เปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครูและประสิทธิผลโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน ศึกษาความสัมพันธ์ของการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครูที่มีผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน และ 3) หาแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครูที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้บริหารและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำแนกเป็นกลุ่มผู้บริหาร จำนวน 131 คน และครูผู้สอน จำนวน 193 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบ t-test ชนิด Independent Samples สถิติทดสอบ F-test แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของ Pearson Product-Moment Correlation Coefficient และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis)

ผลการวิจัย พบว่า

1. การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
3. การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน
4. ประสิทธิผลโรงเรียน จำแนกตาม จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน
5. การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครูกับประสิทธิผลการโรงเรียน โดยรวมพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : ปัจจัยทางการบริหาร, ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน

* ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

** อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

*** ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหนองแขงวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

6. การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู จำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม (X_5) ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ (X_2) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง (X_1)

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y' = 3.000 + 0.328 X_2 + 0.253 X_5 - 0.233 X_1$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z' = 0.456 Z_{X_2} + 0.320 Z_{X_5} - 0.311 Z_{X_1}$$

7. แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเสนอแนะไว้ 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านจรรยาบรรณต่อสังคมด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ และด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) examine the level of self-practice toward professional ethics of administrators and teachers under the Office of Nakhon Phanom Educational Service Area 2; 2) explore the level of school effectiveness; 3) compare self-practice toward professional ethics of administrators and teachers classified by position, work experience and school sizes; 4) compare school effectiveness classified by position, work experience and school sizes; 5) investigate the relationship between self-practice toward professional ethics of administrators and teachers affecting school effectiveness; 6) identify the predictive power of self-practice toward professional ethics of administrators and teachers affecting school effectiveness; and 7) establish the guidelines for developing self-practice toward professional ethics of administrators and teachers affecting school effectiveness.

The samples consisted of 324 educators, including 131 administrators and 193 teachers under the Office of Nakhon Phanom Educational Service Area 2 in the academic 2017. The instruments for data collection were a set of questionnaires and an interview form concerning the guidelines for developing. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, t – test (Independent Samples), F – test (One – Way ANOVA), Pearson Product–Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The findings were as follows:

1. Self-practice toward professional ethics of administrators and teachers as a whole and each aspect were at a high level.
2. The school effectiveness as a whole and each aspect was at a high level.
3. Self-practice toward professional ethics by administrators and teachers with different position, work experience and school sizes, as a whole and each aspect were not different.
4. The school effectiveness as perceived by administrators and teachers with different position, work experience and school sizes, as a whole and each aspect were not different.
5. Self-practice toward professional ethics of administrators and teachers had a positive relationship with the school effectiveness as a whole at the statistical significance of the .01 level.

6. Self-practice toward professional ethics of administrators and teachers comprised three aspects. The two aspects- ethics on society (X_5) and professional ethics (X_2) - were able to predict the school effectiveness at the statistical significance of the .01 level, but at the statistical significance at the .05 level in terms of personal ethics (X_1).

The equation could be summarized in raw scores as follows:

$$Y' = 3.000 + 0.328 X_2 + 0.253 X_5 - 0.233 X_1$$

and the predictive equation standardized scores was

$$Z' = 0.456 Z_{X_2} + 0.320 Z_{X_5} - 0.311 Z_{X_1}$$

7. The guidelines for developing self-practice toward professional ethics of administrators and teachers affecting school effectiveness involved three aspects: 1) Ethics on society comprising monitoring and evaluation on self-practice toward professional ethics, working collaboratively with public Professional ethics. Administrators and teachers should develop themselves professionally, 3) Personal ethics. School administrators and teachers should commit to the professional ethics by being exemplary.

Keywords : Professional Ethics of Administrators and Teachers, School Effectiveness

กุ่มิหลัง

ข้อบั้งคัปลครุสภากว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2550 สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการครุสภา, 2550, หน้า 39-46) ได้แก่ ครู ผู้บริหาร และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเป็นข้อก้าหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาทุกคนต้องมีวินัยในตนเอง ควรพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอยู่เสมอ ต้องรัก เมตตา ช่วยเหลือส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการ ต้องให้บริการด้วยความเต็มใจ เสมอภาค โดยไม่เรียกรับหรือรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ พึงช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่งสร้างสรรค์โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ พึงประพฤติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม กุมิปัญญา สิ่งแวดล้อม รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และตามข้อบั้งคัปลครุสภากว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา ที่คณะกรรมการครุสภาออกข้อบั้งคัปลครุสภากว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2556 ไว้ 5 หมวด ได้แก่ หมวด 1 จรรยาบรรณต่อตนเอง หมวด 2 จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ หมวด 3 จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ หมวด 4 จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และหมวด 5 จรรยาบรรณต่อสังคม (ราชกิจจานุเบกษา, 2556, หน้า 72) การจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้นั้นต้องอาศัยปัจจัยที่สำคัญหลายประการ เช่น ผู้บริหาร ครู ชุมชนและผู้ปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรที่อยู่ภายในโรงเรียน ถ้าปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และยึดถือจรรยาบรรณวิชาชีพ ย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบ้านเมืองและส่วนรวม โดยเฉพาะสถานศึกษาหรือโรงเรียนที่เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาผู้เรียนและผลผลิตกำลังคนให้มีศักยภาพที่จะช่วยพัฒนาประเทศให้สามารถแข่งขันด้านเศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยีกับนานาประเทศได้ (สัมฤทธิ์ กางเพ็ง, 2551)

ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนเป็นองค์การให้บริการที่ผูกพันกับเรื่องของการสอน และการเรียนรู้เป็นหลัก เป้าหมายสุดท้าย ของสถานศึกษาก็คือการเรียนรู้ของผู้เรียน และผลสำเร็จในการบริหารการจัดการศึกษาในโรงเรียน คือ

การที่ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการพัฒนาโรงเรียนและนักเรียนให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดเอาไว้สร้างความพึงพอใจแก่บุคลากรในโรงเรียน นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน (มณีรัตน์ บุญยืน, 2550, หน้า 35) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ให้การสนับสนุนส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการศึกษาภายใต้ข้อบังคับของคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพทางการศึกษา เพื่อความเรียบร้อย ความดีงาม ความสงบสุขและความเจริญของบุคคล อันนำไปสู่ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่และส่งผลสูงสุดแก่ผู้เรียนและสถานศึกษา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2, 2559, หน้า 1) โดยมีตัวแทนคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กำกับติดตาม และที่ผ่านมามีไม่มีรายงานการประพฤติผิดตามจรรยาบรรณวิชาชีพของบุคลากรทางการศึกษาอันร้ายแรง ส่งผลให้ทุกโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาส่วนใหญ่มีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับที่พึงพอใจ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารและครูที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 เพื่อนำผลการวิจัยเป็นข้อมูลให้กับผู้บริหารโรงเรียน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และส่งเสริมให้ผู้บริหารและครูได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งจะประโยชน์สูงสุดต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารและครูให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

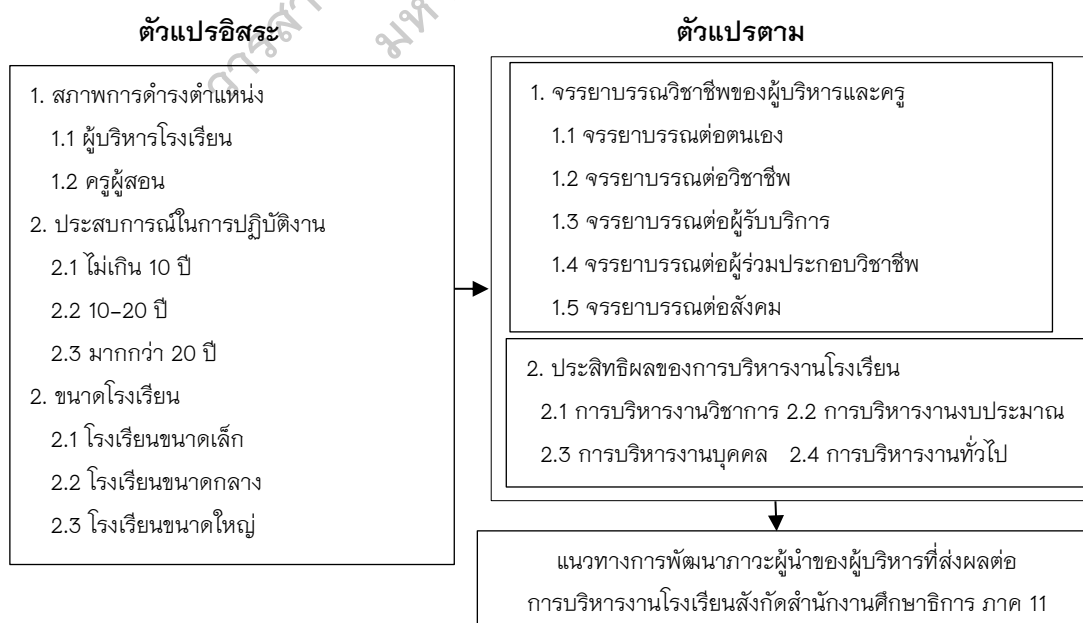
คำถามการวิจัย

1. การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
2. ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
3. การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดโรงเรียน มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
4. ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
5. การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพโรงเรียนหรือไม่ อย่างไร
6. การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนด้านใดบ้างที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิภาพโรงเรียน
7. แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครูและประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน
3. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง
4. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
5. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน
6. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง
7. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
8. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวนทั้งสิ้น 1,947 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร 215 คน และกลุ่มครูผู้สอนจำนวน 1,732 คน จากทั้งหมด 185 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ปีการศึกษา 2560 ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607-610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 321 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 324 คน จำแนกเป็นกลุ่มผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 131 คน ครูผู้สอน จำนวน 193 คน จากนั้นผู้วิจัยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 49-50) โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน มีลักษณะเป็นแนวตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำนวน 5 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำนวน 4 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

สำหรับแบบสอบถามในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของเร็นซิสไลเคอร์ท (Rensis Likert Method)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติการทดสอบค่าสถิติที่ (t-test) ชนิด Independent Samples สถิติทดสอบเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

4. ประสิทธิภาพโรงเรียน จำแนกตาม จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

5. การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครูกับประสิทธิผลการโรงเรียน โดยรวมพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู จำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม (X_5) ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ (X_2) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง (X_1)

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y' = 3.000 + 0.328 X_2 + 0.253 X_5 - 0.233 X_1$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z' = 0.456 Z_{x_2} + 0.320 Z_{x_5} - 0.311 Z_{x_1}$$

7. แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน เสนอแนะไว้ 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ และด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง

อภิปรายผลการวิจัย

1. การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารและครู มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณด้านวิชาชีพ มีการประชุมชี้แจงแนวปฏิบัติราชการ โดยผู้บริหารระดับสถานศึกษา และผู้บริหารระดับเขตพื้นที่การศึกษา จึงทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความประพฤติเหมาะสมกับจรรยาบรรณและเป็นแบบอย่างที่ดี ตลอดจนได้รับการส่งเสริม พัฒนาการใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ ส่วนด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ผู้บริหาร และครูมีความชื่นชม และศรัทธา ในคุณค่าของวิชาชีพ และด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ผู้บริหาร และครูปฏิบัติงานหรือให้บริการอย่างมีคุณภาพ โดยคำนึงถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้รับบริการ ส่งเสริมให้ศิษย์และผู้รับบริการได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิดหรือวิธีการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ผู้บริหาร และครู มีการริเริ่มสร้างสรรค์ในการบริหารเพื่อให้เกิดการพัฒนาทุกด้านต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และให้ความช่วยเหลือหรือร่วมมือกับผู้ร่วมประกอบวิชาชีพในเรื่องที่ตนมีความถนัดแม้ได้รับการร้องขอ ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม ผู้บริหาร และครูยึดมั่น สนับสนุนและส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนกิจกรรมของชุมชนที่จัดเพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาทั้งทางตรงหรือทางอ้อม สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวิมล บุญลี (2557, หน้า 95) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 พบว่า 1) ข้าราชการครูมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 โดยรวมและรายด้าน มีจรรยาบรรณในระดับมากโดยเรียงจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ

2. ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็น เพราะโรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอน ในสถานศึกษาแบบบูรณาการและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาได้สอดคล้องกับ วิสัยทัศน์ เป้าหมาย เหมาะสมกับท้องถิ่นและให้ชุมชนมีส่วนร่วม ส่งเสริมการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครู ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา มีการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ จรรยาบรรณวิชาชีพ และยกย่องเชิดชูเกียรติแก่บุคลากร มีการส่งเสริมวินัย คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา จึงส่งผลให้ประสิทธิภาพของโรงเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา สามารถวัดจากผลผลิต ที่เกิดจากการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ได้ดำเนินงานตามภารกิจของการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมและวัฒนธรรมในการ ดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของพรเพ็ญ สมบูรณ์ (2557, หน้า 79) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

3. การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ ในการปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจรรยาบรรณ วิชาชีพนั้น ได้มีการออกข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ. 2556 เพื่อบังคับใช้กับผู้ประกอบวิชาชีพ ทางการศึกษา ได้แก่ ครู ผู้บริหารสถานศึกษาผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งต้องอยู่ภายใต้บังคับ แห่งข้อจำกัดและเงื่อนไขตามข้อบังคับของคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพทางการศึกษาซึ่งเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับ คุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้อง ปฏิบัติตาม เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นที่ยอมรับแก่ ผู้รับบริการและสังคมอันจะนำมาซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ (ราชกิจจานุเบกษา, 2556, หน้า 72) สอดคล้องกับ งานวิจัยของสมศักดิ์ มาตระทะเล (2559, หน้า 94-96) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณ วิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษานครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ทำงาน และปฏิบัติงาน ในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหาร สถานศึกษา ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู จรรยาบรรณต่อตนเอง เป็นลักษณะของการปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่ คุรุสภากำหนด บอกตนเองตั้งมั่นกับตนเอง ทำหน้าที่ของตนเต็มที่เต็มเวลาและปฏิบัติตนให้เหมาะสมให้งานเกิดประสิทธิผลและนักเรียนเกิดความรู้อย่างเต็มที่ จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ เป็นการทำหน้าที่ตามหลักวิชาชีพ เช่น ผู้บริหารก็ใช้ความรู้ความสามารถทางการบริหารงาน ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด เอาความรู้ความสามารถที่เรียนมาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ และครูก็ต้องสอบตาม จรรยาบรรณวิชาชีพครู ทุ่มเทอุทิศตน สอนเต็มที่เพื่อให้นักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด ไชยา ภาวะบุตร (สัมภาษณ์ 18 กุมภาพันธ์ 2561)

4. ประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตาม จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ ในการปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารและ

ครูผู้สอนทุกคนต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพที่จัดว่าเป็นข้อกำหนดที่เป็นแนวทางประพฤติหรือปฏิบัติตนของผู้ประกอบวิชาชีพครู เพื่อรักษาหรือส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของความเป็นข้าราชการ อันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และหน่วยงาน โดยมีการกำกับการทำงานตามมาตรฐานวิชาชีพนั้น (ราชกิจจานุเบกษา, 2556, หน้า 72) สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของพูนสุข อินทร์ดิยะ (สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2561) ที่กล่าวไว้ว่าการประพฤติปฏิบัติตนของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาอย่างเคร่งครัด ซึ่งหากประพฤติปฏิบัติได้แล้วจะถูกยกย่องได้ว่าเป็นคนดี และเป็นบุคคลตัวอย่าง และถ้าหากประพฤติปฏิบัติไม่ถูกต้องก็จะถูกมองว่าเป็นผู้ประพฤติปฏิบัติผิดวินัยทันที ดังนั้น ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาควรตระหนักถึงวินัยต่างๆ ที่จะไม่ทำให้ตนเองหรือองค์กรหรือชุมชนเกิดความเสียหาย และในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารและครูผู้สอนนั้นควรมุ่งเน้นถึงประสิทธิผลของโรงเรียน อันหมายถึง ผลสำเร็จในการบริหารการจัดการศึกษาในโรงเรียน ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการพัฒนาโรงเรียนและนักเรียนให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดเอาไว้สร้างความพึงพอใจแก่บุคลากรในโรงเรียน นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน (มนีรัตน์ บุญยีน, 2550, หน้า 35)

5. การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู (X_1) กับประสิทธิผลโรงเรียน (Y_1) โดยรวมพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .373 และการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครูทั้ง 5 ด้าน และประสิทธิผลโรงเรียนทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหาร และครูต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพทางการศึกษาภายใต้ข้อบังคับของคุรุสภา เพื่อส่งเสริมให้เกิดการประพฤติปฏิบัติในทางที่ถูกต้องเหมาะสมในการประกอบวิชาชีพของบุคลากรทางการศึกษา อันจะส่งผลต่อผู้เรียน ส่งเสริมให้ประสิทธิผลของสถานศึกษาสูงขึ้น เนื่องจากถ้าผู้บริหาร และครูยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ จะทำให้ปัญหาด้านการบริหารจัดการภายในสถานศึกษาลดลง ทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการบริหารจัดการ และลดปัญหาด้านการบริหารงานบุคคล และยังให้องค์กรสามารถดำเนินงานไปได้ด้วยความสมานฉันท์อันส่งผลดีแก่สถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับสอดคล้องกับงานวิจัยของประมวลรัฐ เขตต์การณ (2557, หน้า 75) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางพัฒนาพฤติกรรมกรรมการบริหารแบบประชาธิปไตยของผู้บริหารและประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างแนวทางพัฒนาพฤติกรรมกรรมการบริหารแบบประชาธิปไตยของผู้บริหารทั้ง 3 ด้านกับประสิทธิผลของโรงเรียนทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านความเชื่อมั่นในวิธีการแห่งปัญญา มีความสัมพันธ์ในทางบวกสูงสุด และ ด้านการให้เกียรติและเคารพซึ่งกันและกัน มีความสัมพันธ์ในทางบวกต่ำสุด

6. การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู อย่างน้อย 1 ด้านมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่ามีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ได้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม (X_5) ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ (X_2) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง (X_1) ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.456 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ได้ร้อยละ 19.10 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.431 สอดคล้องกับงานวิจัยของวิรัตน์ พงษ์มิตร (2557, หน้า 86) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 พบว่า การสร้างสมการพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยใช้ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ

โรงเรียนเป็นตัวพยากรณ์ พบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านครู เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารของโรงเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .882 สามารถร่วมพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 21 ได้ร้อยละ 77.80

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครูที่มีอำนาจในการพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 มีจำนวน 3 ด้าน โดยตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุดคือ ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ รองลงมาคือ ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม และด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ตามลำดับ ดังนั้นควรมีการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครูด้านดังกล่าวให้อยู่ในระดับมากที่สุดเพื่อส่งผลถึงประสิทธิผลโรงเรียน

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากระึ่งตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ และด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ดังนั้นผู้บริหารและครูควรเน้นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครู ทั้ง 3 ด้านนี้เพื่อเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อโรงเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้บริหารและครูที่มีอำนาจในการพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียน ไปทำการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารและครูที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 และเขตอื่นๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ประมวลรัฐ พันธ์เขตต์การณ. (2557). การศึกษาแนวทางพัฒนาพฤติกรรมกรรมการบริหารแบบประชาธิปไตยของผู้บริหาร และประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กำแพงเพชร : มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- พรเพ็ญ สมบูรณ์. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 30. วิทยานิพนธ์ปริญญา ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มณีนรัตน์ บุญเย็น. (2550). ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วิรัตน์ พงษ์มิตร. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 21. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม :มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สัมฤทธิ์ กางเพ็ง. (2551). ปัจจัยทางการบริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน: การพัฒนาและการตรวจสอบความตรงของตัวแบบ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. ขอนแก่น :มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2. (2559). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2559.

สืบค้นเมื่อ พฤษภาคม 5, 2560, จาก <http://www.nkp2.go.th>.

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2550). กฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา เล่ม 1. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.

สมศักดิ์ มาตรฐาน. (2559). พฤติกรรมการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษานครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ คม. นครปฐม :

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

สุวิมล บุญลี. (2557). การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. : อุบลราชธานี :

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร